Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2023-0013

(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter, mr. P.J. Neijt, mr. A.M.T. Wigger, leden en mr. A. Kanhai, secretaris)

Klacht ontvangen op	9 mei 2022
Ingediend door	De consument
Tegen	ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	6 januari 2023
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie van persoonsgegevens. De bank heeft in verband met schuldwitwassen de persoonsgegevens van de consument opgenomen in het Incidentenregister, het Intern Verwijzingsregister en de Gebeurtenissenadministratie. Daarnaast heeft zij de bancaire relatie met de consument opgezegd. De commissie is van oordeel dat er voldoende grond aanwezig is voor de opname van de persoonsgegevens van de consument in voornoemde registers. De commissie ziet geen aanleiding de duur van de registraties te verkorten. De bank was gerechtigd de bancaire relatie op te zeggen. Alle overige vorderingen van de consument worden afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument van 2 maart, 30 mei en 31 mei 2022; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een digitale hoorzitting op 15 september 2022. De consument nam deel aan de hoorzitting. Namens de bank namen deel mr. [naam 1], Legal counsel en mr. [naam 2], Legal counsel.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument hield sinds augustus 2019 bij de bank een betaalrekening aan. Op de bancaire relatie tussen partijen zijn de Algemene Bankvoorwaarden van toepassing (zie bijlage).

2.2 Het volgende is volgens de consument voorgevallen. De consument had sinds 2017 een 'penvriendin', die zich [X] noemde. Het ging om een rijke weduwe die op sterven lag (hierna: de weduwe). Op haar sterfbed had zij bepaald dat de consument haar erfgenaam was aan wie zij haar vermogen van $ 25,5 miljoen Dollar (hierna: de erfenis) zou nalaten.

Na haar dood in 2017 heeft de belangenbehartiger van de weduwe, een barrister met de naam [Y] (hierna: de advocaat), contact onderhouden met de consument. Om te voorkomen dat de erfenis in de vier jaar na het overlijden van de weduwe zou vervallen aan de staat, zijn er kosten gemaakt. Om de erfenis te kunnen erven diende de consument een bedrag van $ 18.000,- over te maken naar een bankrekening bij HSBC-bank. De consument beschikt zelf niet over voldoende vermogen om dit bedrag te betalen. De advocaat heeft ervoor gezorgd dat een bedrijf hem het benodigde bedrag zou lenen.

Op 11 november 2021 heeft de consument via Whatsapp contact gehad met de advocaat. In het Whatsappgesprek staat onder meer dat de financier zojuist $ 18.000 naar de betaalrekening van de consument had overgemaakt. Als de consument dit geld naar de betaalrekening bij HSBC-bank overboekte, zou hij het grote bedrag van de nalatenschap ontvangen.

2.3 Tussen 18 en 22 november 2021 zijn klanten van Rabobank (hierna: de benadeelden) opgelicht door middel van factuurfraude. De benadeelden hebben hier op 29 november 2021 aangifte van gedaan. Uit het proces-verbaal van aangifte volgt dat de benadeelden op 18 november 2021 een factuur ad € 21.780,- van hun aannemer ontvingen met het verzoek deze te betalen. Dit bericht was daadwerkelijk afkomstig van de aannemer. Vervolgens kregen zij een nieuwe factuur met daarop een ander rekeningnummer. Het rekeningnummer van de aannemer zou namelijk zijn gewijzigd. Gebleken is dat oplichters het e-mailaccount van de aannemer hebben gehackt en dat zij het rekeningnummer op de factuur hebben aangepast van het rekeningnummer van de aannemer naar het rekeningnummer van de consument. De benadeelden hebben de betaling op maandag 22 november 2021 doorgevoerd.

2.4 Op 22 november 2021 is het bedrag afkomstig van de factuurfraude van € 21.780,- bijgeschreven op de betaalrekening van de consument. De consument heeft van dit bedrag een bedrag van € 200,- en € 1.500,- overgemaakt naar zijn eigen betaalrekeningen die hij bij twee andere banken aanhoudt. De consument heeft deze overschrijvingen verricht via internetbankieren en hij heeft daarvoor gebruik gemaakt van zijn bankpas en pincode.

2.5 Op 23 november 2021 heeft de bank een bericht van Rabobank ontvangen dat de betaalrekening van de consument als begunstigderekening is gebruikt voor fraude. Naar aanleiding hiervan heeft de bank de betaalrekening, de bankpas en internetbankieren van de consument geblokkeerd. Zij heeft een bedrag van € 20.080,- veilig gesteld en overgemaakt naar de benadeelden.

2.6 Per brief van 2 december 2021 heeft de bank de consument bericht dat zij zijn betaalrekening heeft geblokkeerd in verband met een onderzoek naar fraude. Dit in verband met de frauduleuze overboeking naar de betaalrekening van de consument.

2.7 Op 6 december 2021 heeft de bank telefonisch contact gehad met de consument. Tijdens dit gesprek heeft de consument de bank verteld dat het betreffende bedrag een lening was om de onkosten van een erfenis van $25,5 miljoen te kunnen betalen.

2.8 In haar brief van 14 december 2021 heeft de bank de consument geïnformeerd dat zij op grond van artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden de bancaire relatie met de consument binnen vier weken zal beëindigen. Ook heeft de bank de persoonsgegevens van de consument voor de duur van acht jaar in het Incidentenregister en het Intern Verwijzingsregister (IVR) geplaatst.

2.9 De consument heeft bezwaar gemaakt tegen de beslissing van de bank. In de brief aan de bank schrijft de consument dat hij naar de politie is geweest maar dat de politie stelt dat door hem geen strafbare feiten zijn gepleegd. De bank heeft het bezwaar van de consument ongegrond verklaard. Nadien hebben partijen over en weer gecorrespondeerd over de klacht, maar dit heeft niet tot een oplossing daarvan geleid zodat de consument zijn klacht op 2 maart 2022 aan Kifid heeft voorgelegd. Uitwisseling van standpunten heeft niet tot een oplossing van de klacht geleid zodat de commissie uitspraak zal doen.

De klacht en vordering

2.10 De consument is het er niet mee eens dat de bank de relatie heeft beëindigd en zijn persoonsgegevens heeft opgenomen in het Incidentenregister, het Intern Verwijzingsregister (IVR) en de Gebeurtenissenadministratie. Hij vordert dat de registraties worden doorgehaald en dat de bancaire relatie wordt hersteld. De consument heeft daartoe aangevoerd dat hij niet betrokken is bij fraude. De politie heeft ook bevestigd dat hij niks verkeerd heeft gedaan. De consument verkeerde in de veronderstelling dat het bedrag van de frauduleuze overboeking naar zijn betaal-rekening een lening van een derde betrof om de kosten voor het verkrijgen van de erfenis van $ 25,5 miljoen te kunnen betalen. De consument verwachtte dan ook een bedrag van rond de € 20.000.- op zijn betaalrekening. De financier kende hij niet en hij wist van tevoren ook niet onder welke omschrijving de lening zou worden verstrekt. Hij wist alleen dat er een bedrag op de betaalrekening zou worden gestort. De omschrijving riep geen vragen op omdat de consument in de veronderstelling verkeerde dat de kredietverstrekker de lening aan hem zo omschreef.

2.11 Daarnaast vordert de consument een bedrag van € 1.000.000,- en wettelijke rente over € 344.792,-. Dit is een deel van de niet ontvangen erfenis. Verder stelt de consument recht te hebben op een bedrag van £ 300.000,-. Door de blokkade van de rekening heeft hij dit bedrag niet kunnen ontvangen.

Het verweer

2.12 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Welke vraag dient de commissie te beantwoorden?

3.1 De commissie zal beoordelen of de bank de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister, het IVR en de Gebeurtenissenadministratie mocht registreren, of de bank de bancaire relatie met de consument mocht opzeggen en of de consument recht heeft op de door hem gevorderde geldbedragen.

3.2 De commissie is van oordeel dat de klacht van de consument ongegrond is. De commissie zal haar oordeel hieronder toelichten.

Hoe ziet het juridisch kader eruit?

3.3 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het PIFI Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 1 april 2021 (PIFI), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) van kracht, zie de bijlage voor de relevante artikelen. De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister, de Gebeurtenissenadministatie en het IVR is alleen toegestaan indien de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument registreren in het Incidentenregister?

3.4 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 2021 (het Protocol) en de (Uitvoeringswet) Algemene Verordening Gegevensbescherming ((U)AVG) van kracht. De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd indien zij in overeenstemming is met de (U)AVG en het Protocol. Opname in het Incidentenregister is, op grond van artikel 3.1.1 Protocol, toegestaan wanneer sprake is van een Incident als omschreven in artikel 2 van het Protocol en het doel van het Incidentenregister zoals omschreven in artikel 4.1.1 van het Protocol is gediend bij registratie. Verder geldt bij registratie van persoons-gegevens dat de belangen van de betrokken consument hierbij in acht moeten worden genomen. De commissie zal dan ook moeten beoordelen of de registratie van de persoonsgegevens van consument past binnen het doel van het Incidentenregister.[1]

3.5 De bank heeft de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister geregistreerd naar aanleiding van een incident, te weten de beweerdelijke betrokkenheid van consument bij fraude (schuldwitwassen). Hiermee staat de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens ter discussie. Volgens de Hoge Raad geldt namelijk als uitgangspunt voor de verwerking van strafrechtelijke persoons-gegevens dat het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een redelijk vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[2]

[1] Vgl. Hof Den Haag 10 april 2018, ECLI:NL:GHDHA:2018:654, onder 2.1 e.v.
[2] Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014.

Artikel 6 lid 1 aanhef en onderdeel f AVG bepaalt dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is indien en voor zover de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van in dit geval de bank, behalve wanneer de belangen of grondrechten van de betrokkene (in dit geval de consument) zwaarder wegen dan die belangen. Volgens artikel 10 AVG in verbinding met artikel 33 lid 2 aanhef en onderdeel b van de UAVG mogen persoonsgegevens van strafrechtelijke aard worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die jegens de verwerkingsverantwoordelijke zijn gepleegd.

Is er sprake van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan schuldwitwassen?

3.6 In de onderhavige zaak staat de verwerking van strafrechtelijke persoonsgegevens ter discussie. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR geregistreerd, omdat de consument betrokken is bij dan wel medeplichtig is aan schuldwitwassen (artikel 429quater Wetboek van Strafrecht). Dat betekent dat aan het hiervoor in 3.5 weergegeven criterium moet zijn voldaan.

3.7 De eerste vraag die de commissie moet beantwoorden is dus of in voldoende mate vaststaat dat de consument betrokken is bij of medeplichtig is aan schuldwitwassen, in die zin dat de feiten en omstandigheden zodanig zijn dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 Sv kunnen dragen.

3.8 Voor schuldwitwassen is vereist dat de betrokkene, dus de consument, redelijkerwijs moest vermoeden dat het voorwerp (geld) afkomstig is uit enig misdrijf. Volgens vaste rechtspraak van de Hoge Raad moet het gaan om grove of aanmerkelijke onvoorzichtigheid ten aanzien van de herkomst van het goed. Daarvan is sprake indien een betrokkene bij enig nadenken over de hem bekende gegevens betreffende het goed, had kunnen vermoeden dat het goed van misdrijf afkomstig was en hij zonder nader onderzoek naar de herkomst van het goed niet had mogen handelen zoals hij heeft gedaan.[3]

3.9 Om te beginnen zal de commissie de vaststaande feiten benoemen. Vast staat dat de benadeelden door middel van factuurfraude zijn opgelicht en het bedrag van € 21.780,-, onbedoeld, naar de betaalrekening van de consument hebben overgemaakt. De benadeelden hadden namelijk de intentie om de factuur van hun aannemer te voldoen. Hetgeen blijkt uit de omschrijving bij de overboeking.

[3] Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden24 februari 2021, ECLI:NL:GHARL:2021:1781.

In de omschrijving stond vermeld *"factuur [nummer] [naam aannemer] - bouw [adres]"*. Nadat het bedrag van € 21.780 op zijn betaalrekening was bijgeschreven, heeft de consument twee bedragen overgeboekt naar twee andere betaalrekeningen op zijn eigen naam. De consument heeft naar aanleiding van de bijschrijving op zijn betaal-rekening geen verdere actie ondernomen.

3.10 De consument heeft naar voren gebracht dat hij onschuldig is. Hij heeft niks achter de bijschrijving gezocht omdat hij een bedrag van circa € 20.000,- verwachtte waarmee hij de kosten voor het vrijgeven van de erfenis zou kunnen betalen. Dit bedrag is door de advocaat van de weduwe meerdere keren genoemd. Ook wist hij niet met welke omschrijving de overboeking gepaard zou gaan. Dit argument gaat om meerdere redenen niet op.

3.11 Anders dan de consument, is de commissie van oordeel dat hij wel degelijk anders had moeten en kunnen reageren naar aanleiding van de bijschrijving. Vooropgesteld moet worden dat een erfenis van $ 25,5 miljoen van een penvriendin, die de consument nooit persoonlijk had ontmoet, een uitzonderlijke situatie is. Alleen al om die reden had de consument alert moeten zijn. De consument had op zijn minst bij de bank moeten informeren naar de bijschrijving van € 21.780. Het argument van de consument dat hij verschillende keren te horen heeft gekregen dat het zou gaan om een bedrag van € 20.000,- of meer kan hem niet baten. Hij heeft dit niet feitelijk onderbouwd. Uit het Whatsappgesprek met de advocaat volgt juist dat het ging om een lening van $ 18.000. Omgerekend zou het gaan om een bedrag van circa € 16.993,- en niet om het door consument ontvangen bedrag van € 21.780. Ook het feit dat de consument € 4.787,- meer heeft ontvangen dan was afgesproken, had bij hem vragen moeten oproepen.

3.12 Dat de consument niet zou hebben geweten onder welke omschrijving de lening zou worden verstrekt en dat hij dacht dat dit hun manier was voor het verstrekken van de lening gaat ook niet op. Uit hetzelfde gesprek met de advocaat volgt namelijk dat de lening door een 'loan firm' zou worden verstrekt, een bedrijf dus. Uit het bankafschrift blijkt dat de overboeking is gedaan door twee particulieren en niet door een bedrijf/loan firm. Bovendien is duidelijk dat het ging om een betaling van een factuur voor de bouw van een woning. Dit staat duidelijk vermeld onder de omschrijving. Het is zeer onwaarschijnlijk dat een kredietverstrekker een dergelijke omschrijving vermeldt als het gaat om een lening. Daarbij heeft de consument niet aan de bel getrokken maar wel bedragen naar zijn eigen rekeningen overgemaakt. Dat hij onkosten heeft moeten maken voor de andere vordering van £ 300.000,-, doet niet af aan het feit dat de consument op basis van de gegeven omstandigheden anders had moeten handelen dan hij nu heeft gedaan.

3.13 Dat de politie zou hebben gezegd dat de consument niets verkeerd zou hebben gedaan is een verklaring die voor rekening van de politie komt. De commissie denkt daar anders over.

3.14 Gelet op de hiervoor geschetste feiten en omstandigheden had de consument redelijkerwijs moeten vermoeden dat het toegezegde geld uit een misdrijf afkomstig was en had hij niet mogen handelen zoals hij in dit geval heeft gedaan. Op het moment dat de consument kennis nam van de overboeking van € 21.780,- op zijn bankrekening had hij contact moeten opnemen met de bank om deze bijschrijving te bespreken.

3.15 Gelet op het vorenstaande is de commissie van oordeel dat er sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan schuldwitwassen door de consument. Dat betekent dat de bank de persoonsgegevens van de consument in verband hiermee mocht registreren in het Incidentenregister. Schuldwitwassen vormt een bedreiging voor de integriteit en de belangen van de bank en de financiële sector als geheel. De kans is zeer groot dat het geld dat afkomstig is van een misdrijf (uiteindelijk) in de legale economie in omloop wordt gebracht en dat daarbij gebruik zal worden gemaakt van financiële diensten of producten. Het is niet voor niets dat de overheid/overheden en toezichthouders aandringen op het naleven van de wet- en regelgeving die gericht is op het bestrijden van witwassen en dat het niet naleven hiervan veelal wordt bestraft met een geldboete.[4]

3.16 De commissie oordeelt dat het belang van de bank bij registratie van de gegevens van de consument in het Incidentenregister zwaarder weegt dan het mogelijk nadelige effect die de registratie voor de consument heeft. De commissie merkt daarbij op dat het Incidentenregister slechts beperkt externe werking heeft: op grond van artikel 4.2 van het PIFI kan informatie uit het Incidentenregister alleen onder beperkte voorwaarden worden uitgewisseld met de veiligheidsafdeling van een andere financiële instelling.

3.17 De bank heeft naar het oordeel van de commissie de belangen van consument in voldoende mate meegewogen. In het kader van de belangenafweging heeft zij ervoor gekozen om de persoonsgegevens van de consument uitsluitend in het Incidenten-register te registreren en niet in het daaraan gekoppelde Externe Verwijzingsregister (hierna: 'EVR') waar ook andere banken toegang tot hebben.

3.18 De registratieduur van acht jaar komt de commissie, gelet op alle omstandigheden van het geval, niet onredelijk voor. Op basis van het dossier en hetgeen tijdens de hoorzitting is besproken, lijkt de consument nog altijd te geloven dat hij echt erf-genaam was en $ 25,5 miljoen zou erven. Ook staat vast dat de consument op nog een andere manier is opgelicht en meent hij een vordering van £ 300.000,- te hebben (hetgeen niet zo is). Op basis van hetgeen de commissie in het dossier heeft gelezen, sluit zij niet uit dat oplichters het op de consument hebben voorzien. Gelet hierop valt niet uit te sluiten dat de consument weer in een verhaal van een oplichter trapt en daarnaar zal handelen.

[4] GC Kifid 2022-0322, overweging 3.9.

Er is naar het oordeel van de commissie kans op herhaling/recidive. Verder staat vast dat de consument geen hinder van de registratie ondervindt en beschikt over een betaalrekening bij een andere bank. Gelet op de waarschuwingsfunctie van het Incidentenregister is de registratie van de persoonsgegevens van de consument en de duur daarvan gerechtvaardigd. Van omstandigheden die tot verkorting van de duur van de registratie zouden moeten leiden, is de commissie niet gebleken.

Tussenconclusie registratie Incidentenregister

3.19 De bank heeft de strafrechtelijke persoonsgegevens van de consument mogen opnemen in het Incidentenregister.

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument opnemen in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR?

3.20 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank op terechte gronden tot registratie in het IVR, dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld, mocht overgaan wordt het volgende overwogen.

3.21 De hiervoor genoemde registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van de consument tot verwijdering van haar gegevens uit het IVR aldus begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie moet worden begrepen.

3.22 Op registratie in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing (zie vanaf 3.4). Hiervóór is vastgesteld dat tegen de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij schuldwitwassen bestaat. Een vaststelling die, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG, ook voldoende is om de registratie in de onderhavige registers te handhaven.[5]

Mocht de bank de bancaire relatie beëindigen?

3.23 Op grond van artikel 35 van de algemene bankvoorwaarden was de bank bevoegd de bankrelatie met de consument te beëindigen. Onder de gegeven omstandigheden is de beëindiging van de bancaire relatie naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid niet onaanvaardbaar

De consument heeft geen recht op schadevergoeding

3.24 Uit al het voorgaande blijkt dat de bank de rekening van de consument mocht blokkeren. Omdat van enig onrechtmatig handelen van de bank niet is gebleken, heeft de consument geen recht op vergoeding van schade.

[5] GC Kifid 2020-253

De slotsom

3.25 De bank mocht de persoonsgegevens van de consument registreren in het Incidenten-register, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. De bank mocht de bancaire relatie met de consument opzeggen en is niet aansprakelijk voor de door de consument gestelde schade. De klacht van de consument is dus ongegrond en zijn vorderingen zullen worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage –

Artikel uit de algemene voorwaarden

*"**Artikel 35 – Opzegging van de relatie***

U kunt de relatie opzeggen. Wij kunnen dit ook. Opzegging betekent dat de relatie eindigt en alle lopende overeenkomsten zo snel mogelijk worden afgewikkeld.

1. U kunt de relatie tussen u en ons opzeggen. Wij kunnen dit ook. Het is daarvoor niet nodig dat u in verzuim bent met de nakoming van een verplichting. Wij houden ons bij opzegging aan onze zorgplicht als genoemd in artikel 2 lid 1 ABV. Als u ons vraagt waarom wij de relatie opzeggen, dan laten wij u dat weten.
2. Opzegging betekent dat de relatie en alle lopende overeenkomsten worden beëindigd. (…)"

Artikel 420quater uit het Wetboek van Strafrecht

Artikel 420quater 444

1 Als schuldig aan schuldwitwassen wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vijfde categorie:

a. hij die van een voorwerp de werkelijke aard, de herkomst, de vindplaats, de vervreemding of de verplaatsing verbergt of verhult, dan wel verbergt of verhult wie de rechthebbende op een voorwerp is of het voorhanden heeft, terwijl hij redelijkerwijs moet vermoeden dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf;

b. hij die een voorwerp verwerft, voorhanden heeft, overdraagt of omzet of van een voorwerp gebruik maakt, terwijl hij redelijkerwijs moet vermoeden dat het voorwerp – onmiddellijk of middellijk – afkomstig is uit enig misdrijf.

2 Onder voorwerpen worden verstaan alle zaken en alle vermogensrechten.

Bijlage

PIFI Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 (PIFI)

2 Begripsbepalingen

In dit PIFI wordt verstaan onder:

***Incident**: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding;*

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

***3.1.1** Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 PIFI genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.*

(…)

***3.1.3** Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. Het Extern Verwijzingsregister bevat uitsluitend Verwijzingsgegevens die onder strikte voorwaarden conform artikel 5.2 PIFI door de Deelnemers mogen worden opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de Deelnemers, alsmede de Organisatie van de Deelnemers via een Verwijzingsapplicatie. De Verwijzingsgegevens worden ontsloten door de Verwijzingsapplicatie.*

4.1 Doel Incidentenregister en vastlegging van gegevens in het Incidentenregister

***4.1.1** Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:*

'Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- *op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;*
- *op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;*
- *op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.'*

4.1.2 *Bij de vastlegging in het Incidentenregister moeten het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel in acht worden genomen.*

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 *De gegevens in het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN en SFH (de Fraudeloketten).*

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

4.3.1 *Indien niet langer aan de voorwaarden van artikel 3.1.1 en 3.4.7 PIFI wordt voldaan draagt de Deelnemer zorg voor verwijdering van dit gegeven uit het Incidentenregister. De Deelnemer doet dit ook op basis van een gehonoreerd verzoek tot wissing van gegevens conform artikel 9.4 PIFI.*

4.3.2 *Onverminderd het bepaalde in artikel 4.3.1 PIFI beoordeelt de Deelnemer na afloop van een onderzoek of opname van Persoonsgegevens in het Incidentenregister nog steeds voldoet aan de doelomschrijving van artikel 4.1.1 PIFI en de toets van artikel 4.1.2 PIFI.*

4.3.3 *Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.*

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
a. *ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of*

b. *ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*
(…)
4 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*
(…)
c. *indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.*

5 *Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.*